Az óbecsei
Petőfi Sándor Általános
Iskola
Radnóti Miklós
Önképzőkörének
diáklapja - **Figyelő**

Figyelő

L. évf. 181. szám –Figyelő **2010.05.25.**

Érdekességek a lapból:

- **Interjúk tanárokkal, tanítókkal, pszichológussal, pedagógussal;**
- **Ballagóink önvallomásai;**
- **Versek a tavaszról, sportról;**
- **Beszámolók kirándulásokról, rendezvényekről;**
- **Eredményes tanulóink;**
- **Viccek és tréfák;**

Tartalom

Szerkesztő szava	**2**
Bonton	**3**
8.a osztály Interjúk	**4-5**
8.b osztály Interjúk	**6-7**
8.c osztály Interjúk	**8-9**
Gucsevón	**10**
Sveznalica	**11-14**
Sulihíradó	**15**
English	**16**
Deutsche	**17**
Viccek	**18**
Fejtörők	**19**

8.a

„Jedno veliko detinjstvo
danas je gotovo - kažu,
I svi su zajedno radosni,
I kotrljaju se niz stepenice
kao šaka prosutih klikera.”

Miroslav Antić

8.c

„Azért vagy itt,
hogy mindent láss,
Hogy értsd a szót,
olvasd az írást,
Azért vagy itt,
hogy mindent megtanulj,
Hogy az égbe szállj,
nehogy a porba hullj.”

Ákos

8.b

„Igaz leszek, mert vannak, akik bíznak bennem;
Tiszta leszek, mert vannak, akik törődnek velem;
Erős leszek, mert olyan sok a szenvedés;
Merész leszek, mert annak kell lennem;
Barátja leszek mindenkinek - ellenségnek, társtalannak;
Ajándékozom, s elfeledem az ajándékot;
Alázatos leszek, mert ismerem a gyengéimet;
Felnézek, és nevetek, és szeretek, és magasba emelek.”

Howard Arnold Walter

De azt akarom, tisztán
és fehéren,
legyetek vígak és
bársonyba-járók,
a kezetekben egy nagy
arany-érem,
s hódítsátok meg az
egész világot.

Kosztolányi Dezső

Szerkesztő szava

Hosszú idő telt el karácsony óta. Új esztendő, reményekkel telt puttonnyal köszöntött ránk; a zord tél is kidühöngte magát, hosszan, áprilisba nyúlón; megünnepeltük a szerelmesek napját februárban; iskolánk 55 éves lett márciusban; fákat ültettünk áprilisban; eredményeket kaszáltunk májusban; s e hosszú időben nem múlott el nap úgy, hogy ne vártuk volna a csodát, mely segít rajtunk, hogy diáklapunk megjelenhessen júniusra.

Aztán a tavasz meghozta a csodát. Orgonaillaton repült a hír, hogy ***Óbecse Város Önkormányzata*** kész segítő jobbját nyújtani felénk, hogy az idén 50. / ötvenedik/ szülinapját ünneplő Figyelő ne legyen az enyészeté, hanem továbbra is oktassa, szórakoztassa a Petőfiseket.

S itt, lapunk elején köszönjük meg az Önkormányzatnak segítségét, anyagi támogatását; s a ***Lux nyomdá***nak a segítségét, szakértelmét, hogy segítette lapunk színvonalas megjelenését.

Figyelőnk most is több rovattal rendelkezik: bonton; sulihírek; angol - német - szerb oldalak; viccek és fejtörők; fogalmazványok…

E számunkban azonban a ballagó nyolcadikosaink állnak a fő helyen. Ezért lapunk több intervjút tartalmaz, amelyben megszólaltattuk iskolánk igazgatóját, pedagógusát, pszichológusát, tanárait és tanítóit s természetesen nyolcadikosait, ballagóit.

Munkánkban segítségünkre volt: *Benák Erzsébet* magyartanárnő; *Natasa Knežević* és *Sunčica Banjanin* szerbtanárnők; *Szabó Prax Marianna* angoltanárnő; *Márton Ilona* némettanárnő; *Karaba Mária* rajztanárnő valamint *a tanító nénik*. Segítségüket köszönjük.

A szerkesztőség.

Délutáni séta önjellemzés

A Tisza-part nyüzsög a sétáló szerelmespároktól, kisebb baráti társaságoktól, boldog családoktól. Az egyik padon egy fiatal pár üldögél. A fiu végigsimitja a lány vörös haját, majd egy puszit nyom arcára. Elszalad előtük egy szőke kislány.Megbotlik és elesik. Srni kezd. Szülei odasietnek. Apja felemeli, megsimogatja, anja megpuszilya és folytatják útjukat.

A tömegben feltünik Lea is, bal oldalán barátnújével. Mindig ő megy jobbról. Igy syokták meg. Mint általában, most is szines ruhágba öltözött. Piros, sárga, zöld, lila. Akár egy papagáj, de szereti a szineket. Jobb kedvre deriti, ha ilyet viselhet. Váligérő haját a szél összegócolja.

Beszélgetnek a szokásos témákról. Zenéről, fiukról, az körülvevő emberekről. A barátnő belekezd egy mondatba, de ő a szavába vág. Illetlenség. Tudja, de nem sikerül ezen változtatnia. Sokat beszél. Tul sokat. Mondták már neki.

Elhaladnak egy fiutársaság mellett, Egyikük barátnőjére mosolyog, aki zavarba jön. Észrevétlenül oldalba böki a barátnőt,aki valamit mormog magában, aztán eltereli a témát a legújabb zeneszámra. Továbbhaladva sok ismerősserl találkoznak. Némelyikell cseverészni is megállnak. Útközben folyton körmét rágja, vagy ha éppen nem, kezét afarzsebébe csúsztatja. Rágózik. Folyton ezt csinálja, ha cask teheti. Megpillant egy másik fiútársaságot. Elpirul. Tekintete messziről összetalálkozik egy barna fiúéval. Integet és mosolyog. A fiú bólint.

Baratnője kuncog és a fejét csóválja. Ő szúrós tekintetét barátnőjére szegezi, de megpillantva annak sunyi mosolyát kitör belőle a nevetés. Mindketten nevetnek.

Előveszi mobilját amit mindig mindenhova magával visz. A mosolyt komolyság váltja fel. Már ennyi az idő!_ Huszonöt perc mulva táncpróbán kell lennie. Szétszórt. Tisztában van vele.

Hazafelé indulnak barátnőjével. Sietnek, de hiába. Megint elkésik…

Péter Lea 7.c

Már megint egy péntek

Reggel háromnegyed hét van. Felébredt. Álmosan és rosszkedvűen néz a plafonra.

Mivel az ő mobilja még az este lemerült és lusta volt feltölteni, a testvére telefonja ébresztette, amit lelkiismeret furdalás nélkül vág földhöz márgában. Útálja a nulladik órát, főleg ha délelőttös. Végül kikecmereg a fürdőszobába. A tükörbe pillant és borzalmas látvány fogadja. Ez még jobban elkeseríti. Lassan leemeli a polcról fogkeféjét. Végre elkészül és visszavánszorog a szobájába. Kinyitja szekrénye ajtaját és áll előtte. Nem moccan, unottan bámul befelé. Két-három perc múlva észbe kap, hogy már már megint el fog késni és a megszokott rohanásba kezd: Felkapja ruháit, jajjgatva kifésüli összecsomósodott haját (amit ilyenkor szívesen kicsupálna), felrántja kabátját és táskáját, a cipőjébe ugrik, majd futóléptekkel megközelíti az iskolát. A sarkon találkozik Vikivel és Ferivel, akik ugyanolyan életunt képpel tartanak vele a matekteremig, ugyanis ott lesz megtartva az osztályfőnöki óra. Elkéstek. Anitát ezt nem érdekli, mint az sem, hogy lesz egy igazolatlanja. Fáradtan huppan a padra és fejét a padra hajtja. Szereti az osztályfőnökit, mert nem igazán kell figyelnie. Ezután matek, angol, föci, szerb, bigi, kémia... Nem igazán történik vele semmi, szinte végigaludhatta az összes órát. Háztartástanról előbb hazaengedi őket a tanárnő. Ez egy kicsit felviditja. De ha rágondol, hogy délután sportóra is következik... Hazaér. A táskáját az íróasztal alá vágja, kabátját az ágyra. Befalja ebédjét és lefekszik, de nem bír aludni, csak forgolódik. Fél négykor felkel, felkapja tornafelszerelését és elindul. Sportórán nagyon kifárad, ugyanis a bakot próbálgatja átugorni, nem sok sikerrel. Ezután Timivel biciklire pattannak és nagy röhögések közepette a központ felé vették az irányt, mert hammert kell venniük az angol beszámolóhoz. Anitának rögtön elszállt a rosszkedve és a fáradsága. Timivel mostanában jól megvannak, ezért jókedvűen ér haza. Vacsorázik, megnézi a kedvenc sorozatát, fél óra hosszát áztatja magát a kádban és az ágyba veti magát. Rögtön elalszik.

Örül, hogy vége lett ennek a fárasztó napnak.

Vukov Anita 7.c

Riport a vízről, a Víz napjáról a Green Peace-csapattal

1. Iskolánkban második éve működik a környezetvédelmi csapat. Milyen céllal alakult meg a csapatotok?

Iskolánk rendelkezik egy kisebb parkkal, és a suli környezetének óvása, gondozása céljából fakadt az ötlet. Iskolánk szebbé, otthonosabbá tétele céljából alakítottunk egy környezetvédelmi csapatot, mellyel a diákokban tudatosítani szeretnénk a környezetvédelem fontosságát.

2. Kik a tagjai a teamnek? Esetleges megbízatásaik/ beosztásuk?

Két évvel ezelőtt ökofelügyelőket jelöltek ki az osztályok, amelyek feladata a rendfenntartás és a meghozott szabályok betartása volt. Két szabályzat jött létre: egy a kinti- és egy a benti-tartózkodásra. A diákoknak lehetőségük volt jutalom illetve büntető pontokat szerezniük: a rendetlenkedők kapták a büntető- míg a környezetvédő gyerkőcök kapták a jutalom pontokat. Két évvel ezelőtt így működött ez a rendszer...

A jelenben sajnos már nem ez a helyzet. Ebben az évben kicsit hanyagolva lett, mivel idén nagyobb hangsúlyt fektettünk a diákparlamentre.

Igyekezni fogunk újabb dolgokkal előrukkolni, felfrissíteni a környezetvédelem fontosságát. Így hát idén nem beszélhetünk tagokról, a diákparlament tagjai „átvették" a hírközlés szerepét...

3. Milyen rendezvényeket, tanácskozásokat tartottatok eddig?

Rendelkezünk egy munkatervvel, ám időhiány miatt sajnos nem igen tudtuk megvalósítani az eltervezett munkálatokat. A második félévben megtartottuk a víz napját, a Green Peace csapat tagjai faliújságokat készítettek, melyekkel fel szerettük volna kelteni a figyelmet a vízszennyezés súlyosságára, a takarékosságra s a víz védelmére.

4. Esetleges ötleteitek, tanácsaitok társaitoknak, hogy miként tehetnék szebbé és egészségesebbé életterüket, iskolájukat?

A hozzáálláson kellene változtatni, mert a tanulók nem veszik komolyan a környezetvédelem fontosságát, tudniu kellene, hogy a környezetszennyezés a saját kárukra megy, olvastuk valahol a következőt: a Földet nem birtokoljuk, csak kölcsön kaptuk, ezért úgy is kell vele bánnunk!

5. Idén megemlékeztetek a víz napjáról. Kinek az agyából pattant ki ez a remek ötlet?

Elsősorban Horvát Lídia pedagógusnő ötlete volt, másodsorban pedig a Green Peace csapat tagjai járultak hozzá ennek megvalósításához.

6. Miként állítottátok össze a panókat, faliújságokat?

Felosztottuk különböző témakörökre a vizet, majd azon belül kis csapatok munkálkodtak egy-egy kijelölt témakörön. (Vízvédelem, takarékosság, vízi életvilág, felelősségünk a víz iránt...)

7. Kiemelnétek néhány fontos gondolatot a vízről, vízszennyezésről és a vízvédelemről?

Egy idézetet mondanánk el: „Sem szaga, sem íze. Nem szükséges az élethez, maga az élet."

8. További céljaitokról mondanátok valamit?

Szeretnénk mi is komolyabban venni a céljainkat, továbbá minnél jobban megerősíteni a diákokban a környezetvédelem fontosságát, aktivitások keretein belül szeretnénk elérni, hogy együttműködést nyerjünk az ökovédelmi szervezetekkel.

Kovács Noémi 8.c

Rossz a világ? Légy jó tehát magad!
Üres a lét? Adj tartalmat neki!
Az ember szolga mind? Légy te szabad!
Hídd sorsodat bátor versenyre ki!

Komjáthy Jenő

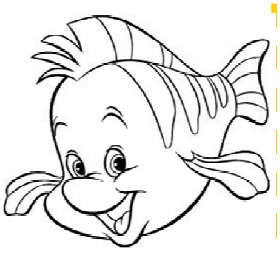

A legnagyobb óceán: a Csendes-óceán /mélysége: 11034m/;
A legnagyobb tenger: a Koral-tenger;
A legnagyobb tó: Kaspi-tó /területe: 376000km^2
A legmélyebb folyó: a Bajkál-tó /mélysége: 1620m/;
A legnagyobb jeges felszín: az Atlantik /90% a Föld jegének/;
A leghosszabb folyó: a Nílus /hossza: 6671km/;
A legnagyobb vízhálózat: az Amazonas;
A legnagyobb vízhozam: Indiában évente 11000mm;
A legnagyobb vízesés: Venezuelában az Anhelo vízesés - 1054m;

8.a

Száz út vár ránk.
Indulunk és
érkezünk,
nincs visszaút, ha
tévedünk.
Száz út vár ránk.
Melyik a legjobb
megoldás?
Hol lesz a végállomás?
Ahonnan nincs több
utazás.

Emberek

Osmaci:

1. **Đurkić Saša**
2. **Đurić Nemanja**
3. **Žikić Miloš**
4. **Ljubaščik Aleksandar**
5. **Marković Strahinja**
6. **Popov Jovan**
7. **Popov Nataša**
8. **Rodić Helena**
9. **Stankov Mihajlo**
10. **Trajković Srđan**

Učiteljica:
Dudvarski Dušica i Vender Drenka
Razredni starešina:
Lazar Laslo,
profesor matematike

ЧЕГА ЋЕШ СЕ УВЕК СЕЋАТИ ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ?
САША: Сећаћу се разних глупости које смо правили.
ХЕЛЕНА: Увек ћу се сећати екскурзија, лудорија које смо правили, провала на часовима и за време одмора...
СРЂАН: Сећаћу се другара, наставника,...
ЈОВАН: Сећаћу се својих другара и шала.
СТРАХИЊА: Увек ћу се сећати часова на којима сам добијао добре оцене, својих другара,...
МИХАЈЛО: Сећаћу се другара, часова, наставника,...
АЛЕКСАНДАР: Сећаћу се другова и њихових провала са одговарања.
МИЛОШ: Највише ћу се сећати оних тренутака које сам провео са наставницима, посебно са наставницима веронауке. Сећаћу се другара са којима сам се највише дружио.
НАТАША: Сећаћу се часова на којима је било разних бисера, екскурзија, сећаћу се да никад нисмо били сложан разред. Надам се да тако неће бити у средњој школи.
КОЈИ СУ ТВОЈИ УСПЕСИ ОД ПРВОГ ДО ОСМОГ РАЗРЕДА?
САША: Био сам одличан ученик, али више ништа не учим. Мислим да сам за претходних 8 година мало научио.
ХЕЛЕНА: Стекла сам многе пријатеље, ишла на многа такмичења, имала сам добре оцене,...
ЈОВАН: Мој успех је што нисам понављао ниједан разред.
СТРАХИЊА: Успео сам јер сам научио нешто.
МИХАЈЛО: Успео сам јер сам стигао до осмог разреда.
МИЛОШ: Упознао сам неке добре другаре и другарице и можда се свидео некој ученици.
НАТАША: Била сам на многим такмичењима, стекла сам велико друштво, победила страх који сам имала у петом разреду.
КУДА ДАЉЕ? ЗАШТО?
САША: Ићи ћу у гимназију јер бих желео да проширим своје знање.
ХЕЛЕНА: Одлучила сам се за гимназију зато што ћу тамо имати још четири године да размислим шта ћу студирати.
СРЂАН: Ићи ћу у гимназију или у машинску школу.
ЈОВАН: Уписаћу се у машинску зато што немам довољно добре оцене за другу школу.
СТРАХИЊА: Идем у машинску.
МИХАЈЛО: Ићи ћу у економску, за кувара зато што волим да кувам.
АЛЕКСАНДАР: Уписаћу се у пољопривредну школу у Футогу.
МИЛОШ: Мислим да је техничка школа за мене.
НАТАША: Даље идем у економску зато што ми се та школа свиђа и зато што хоћу да останем у Бечеју.

Dragi osmaci!

Kada sam ušla u učionicu 1a razreda, bila sam srećna. Deca su bila slatka I lepo obučena I pametna. Bryo su svi savladali slova I lepo u pitali. Bili su aktivni na časovima. Njihove sveske su bile besprekorno čiste. Posebno se u tome isticala Helena. Njena sveska iz prirode I društva je bila savršena…
Časovi su bili dinamične. Vredno su radili svi. Sećam se posete inspektorke času fizičkog vasp. kada su bili II. razreda. Pošto su bili izuzetno nemirni, naredila sam da se drže sa ruke I tako su I otišli u salu I formirali krug…
Pamtiću boravak na Kopaoniku, njihove nestašluke, Srđana kad je pao sa koša u školskom dvorištu, tuče u razredu…
Moj uspeh je što su deca savladala nastavni plan.
Neuspeh je što me nisu poslušali I nastavili da uče I u višim razredima kao kod mene.
Pamtiću sve. Ne želim da nekog izdvajam. Kao što sam uvek govorila volim pametnu decu. Oni su bili takvi. Sećam se prve priredbe sa Svetog Savu I lepe crvene hajine, kada mi je učenik seo u krilo I stavio olovku u ruku da mu uradim zadatak.
Moja želja za sve da budu pošteni, vredni, radni, iskreni…
Želim im puno uspeha u daljem školovanju I u životu.

učiteljica, Dudvarski Dušica

Intervju sa direktoricom

Prošli put sam rekla da ću se truditi I još se uvek trudim da radim najbolje što mogu. Dve godine su iya mene, u prvoj sam ušila I privikavala se na novo radon mesto, ujedno radial na prezentaciji škole…

Kao direktoru školeza mene je lepo sze, što je lepo učenicime, svaki postignuti uspeh, svaka diploma.

Nadalje planiram početak gradnje fiskulturne sale I asfaltiranje dvorišta I sportskih terena. Isto tako očekujem završetak nove škole u Drljanu.

Svaki učenik ove škole je poseban na svoj način.

"I uspešni greše, ali nikada ne odustaju" - zato nikada ne odustajte od svojih želja.

Dragica Krstić

Pozdrav!

Razredni starešina ovom razredu sam u neku ruku postao slučajno, pošto sam tog prvoseptembarskog dana dobio telefonski poziv od direktorice škole, dali prihvatam razredno starešinstvo V.a razreda, i pola sata pred zvonjenje za prvi čas školske godine ja sam to prihvatio. Sećam se da je bio lep sunčan dan, počeli smo školsku godinu u poslepodnevnoj smeni, a ja sam stao na čelo svojih petaka koji su na neki način bili uplašeni, radosni, sumnjičavi i odmeravali jedni druge, pošto je stari četvrti razred dobio nove članove iz Mileševa....U prvim minutima sam svatio da će to biti jedan veliki izazov za mene jer su bili jako nestašni,puni energije i živahni.
Kao što sam već rekao, razred je bio pun energije, neki u početku nisu mogli da sede u klupi, nego su često ometali jedni druge u radu, izmislio sem da vremenom na vreme, u toku časa tehničkog obrazovanja neki su imali čas fizičkog, tj. Radili su sklekove i još neke vežbe, koje sam ja naučio kao vojnik. Posle vežbi su ti najtemperamentniji učenici umorili fizički i mogli su da se koncentrišu na gradivo.
Mislim da je razred postigao lepe rezultate kad su organizovane dečije nedelje, da su onda bili složni, i motivisani. Npr. Osvojili su prvo mesto, kao najbolja sportska ekipa, i kao najbolji izumitelji-bezumitelji, ali smo imali mnogo problema sa disciplinom razreda.
Mislim da je svako od njih ličnost sam po sebi, sećaću se svakog od njim po posebnostima, a sa druge strane razrednoj starešini svaki njegov učenik je isti i ravnopravan i jednako drag na neki način.
Odeljenje je prvog dana imao sedamnaest učenika, ali tokom godina su se neki odselili u druge gradovn,neki su napustili školu, a neki su ponavljali razred. Danas nas ima desetoro. Desetoro učenika, koji su postali pametniji , zreliji, spremni za srednju školu i život.
Uvek ću se sećati na njih jer su oni meni bili prva generacija đaka kojima sam postao razredni starešina, i želim im da ostvare svoje snove, i da uvek budu puni pozitivne energije kao što su i uvek bili. I nisam pogrešio onog prvoseptembarskog sunčanog dana kad sam shvatio da je ovo odeljenje veoma veliki izazov za mene a i za ostale nastavnike. Imao sam pravo, i čestitam mojim učenicima što su ispunili moja očekivanja.

Lazar Laslo, razredna starešina

Egyszer véget ér a lázas ifjúság,
Egyszer elmúlnak a színes éjszakák,
Egyszer véget ér az álom, egyszer véget ér a nyár,
Ami elmúlt, soha nem jön vissza már.

Máté Péter

Intervju sa psihologom naše škole

Period koja deca provedu u osnovnoj školi je veoma dug, posebno kada su u pitanju psiho-fizičke, intelektualne, emotivne I socijalne karakteristike deteta. Od uplašenih zabavištanaca, koji su ušli u školi širom otvorenih ošiju danas imamo osmake, mlade ljude, sa svojim sa svojim stavovima, mišljenjem I sopstvenim pogledom na svet.
Iybor budućeg zanimanja, odnosno dalje školovanje je vrlo značajan moment u životu svakoga od nas. Taj čin nam bukvalno određuje dalji životni tok. Pitanje je, koliko smo mi spremni I osposobljeni sa samo 15 godina da donesemo odluku o tome, čime ćemo se baviti tokom života.
Dva izuzetno značajna faktora koji utiču na izbor su grupa vršnjaka I roditelji. Roditelji imaju viziju o svom detetu, koja je uslovljena naravno I materijalnim statusom roditelja ali I njihovim ne ostvarenim ambicijama. S druge strane velik je uticaj drugova. Često dete misli da ako mu najbolji drugovi I drugarice idu u određenu školu, da je to dobar izbor I za njega. To je pogrešno!
Preporučujem učenicima da u meri koja je moguća eliminišu uticaj sredine. Da pokušaju sebe da zamisle u nekom od zanimanja. Svako zanimanje ima svoje dobre I loše aspekte. Treba sagledati kompletnu sliku, pa onda doneti odluku.
Što se tiše samog ispita, nadam se da ušenici pošeli sa pripremama na vreme. Ono što savetujem je da dan pre ispita nikako ne uše, nego da pokušaju da se opuste I rade stveri kole im prijaju. Za sam ispit da se dobro koncentrišu na zadatke I da ne razmišljaju o rezultatu ispita.
Završila bih sa mislima poznatih: “Ne postoje glupa pitanja, postoje samo glupi odgovori.” Biti dobar I povremeno informisan je pola uspeha. Drugu polovinu dodajte sami.
Šelim vam uspeha na prijemnom ispitu I svako dobro u daljem školovanju I šivotu.

Vračarić Branislava

Osmaci!

Redovno se osmaci iz ove škole prate stihovima Miroslava Antića. U njima su I dobre želje I saveti. Možda najbitniji savet je da ne žure sa odrastanjem I da u sebi zauvek zadrže mrvu detinjstva.

/Nataša Knežević/

Budite pametni, učite, puno sreće u životu.

/Novkov Aleksandar/

Meni je uvek bilo zanimljivo kako znaju narodnjake za sve moguće situacije. Ona ga ostavila - ima narodnjak, on ostavio nju - ima narodnjak. Nema tog događaja za koji ne postoji prigodna pesma. Oljuštila se farba sa nameštaja, pobegao rakun iz zoološkog vrta, pomirili se Jevreji I Arapi - za sve ima narodnjak. Samo zamislite situaciju / nemojte obraćati pažnju na to koliko je besmislena / I možete se kladiti da će neko iz 8a znati prigodnu pesmicu.
Formula uspeha:
Pronađite to što najviše volite da radite, a zatim nađite nekoga da vas za to I plaća.

/Egić Aleksandar/

Sećam se:
Radeći površinu valjka, učenik na tabli treba da izračuna 0.49*1200, a on gleda I ja ga pitam:
- Koliko je to?
A on odgovori:
- Mnogo!

/Svetlana Knežević/

8.b

Bármilyen élethelyzetbe kerültök, egyik lábatok mindig szilárdan legyen a földön, s ha minden ideálisan is alakul az életben, akkor is tudjátok, hogy ti is ennek a mi égi rendszerünknek vagytok részei, és a Föld veletek együtt forog, nem pedig körülöttetek.

/ Kákonyi Erika /

Nyolcadikosaink:

1. **Barta Enikő**
2. **Beretka Csaba**
3. **Csibri Szanella**
4. **Farkas Árpád**
5. **Gortva Zsolt**
6. **Gyurinka Arnold**
7. **Horvát Barbara**
8. **Karaba Tamás**
9. **Kárpinszki Kornélia**
10. **Kovács Kornélia**
11. **Kozma Enikő**
12. **Nagytorma Adrián**
13. **Szabó Ákos**
14. **Szabó Róbert**
15. **Szökő Tamás**
16. **Zombori Árpád**

Tanítónő:
Hain Tünde
Osztályfőnök:
Szűcs Budai Engelbert, magyar nyelv- és irodalom szakos tanár

A "Petőfi"

Gyurinka Arnold: Mikor elgondolkodok, hogy tényleg milyen Petőfisnek lenni, csupa jó dolgok jutnak az eszembe. Mindenekelőtt a bulik, a felhőtlen szórakozások. Eszembe jut a Valentin-napi buli, a Gyermekhetek vidámsága, a teadélutánok kavalkádja... Tudtommal, egyetlen iskola, ahol a gGyermekheteken tényleg egy teljes hétig lehet játékosan tanulni. S ez jó.
Kovács Kornélia: Számomra annyit jelent Petőfisnek lenni, hogy egy jó s nagy csapat tagja lehettem. Osztályunk összetartott jóban -roszban, együtt játszottunk, nevettünk, sokat.
Barta Enikő: Petőfisnek lenni dicsőség. Nagy múlttal rendelkezik iskolám, s ennek a csapatnak lenni tagja, remek érzés. Ez az iskola a község egyik legsikeresebb iskolája, hiszen rengeteg eredményt érnek el diákjai.
Szökő Tamás: Petőfisnek lenni örök emlék.

Hova tovább?

Szökő Tamás: Gimnáziumba természetesen, mert még nem döntöttem el, mi szeretnék lenni, ha felnövök.
Zombori Árpád: Érdekel a történelem, a múltunk, ezért a gimnáziumot választom.
Gortva Zsolt: Automechanikus szeretnék lenni, hiszen nagyon szeretek gépekkel foglalkozni.
Farkas Árpád: Számítógép-szerelő szeretnék lenni, mert manapság szinte mindenki használja, s amit egyszer használunk, az el is romolhat, tehát kell a mester.
Szabó Róbert: Szeretek számítógépen rajzokat készíteni, ezért műszaki iskolába megyek.
Horvát Barbara: Egészségügy iskolába íratkozom, mert érdekel ez a szak.
Kovács Kornélia: Én is egészségügyibe szeretnék bejutni, hiszen emberekkel törődni szép hivatás.
Barta Enikő: Gyógyszerész szeretnék lenni.
Kozma Enikő: Építészettel szeretnék foglalkozni, mert szeretek tervezni.
Csibri Szanella: Kereskedő szeretnék lenni.
Karaba Tamás: Gépészettel szeretnék foglalkozni.
Szabó Ákos: Én is gépész leszek, ha megnövök.

Előtted a küzdés,
előtted a pálya,
Az erőtlen csügged, az
erős megállja.
És tudod: az erő
micsoda? - Akarat,
Mely előbb vagy utóbb,
de borostyánt arat.

Arany János

Kedves nyolcadik bések!

Mindennapjainkat szép s ünnepi pillanatok teszik színessé, különlegessé. Sokáig visszük őket magukkal, építkezünk belőlük, s ha felidézzük őket, újra velünk vannak, emberek, hangulatok. Számomra ilyen különös ajándék visszaemlékezni 2002 júniusára, az elsősök fogadására, a Ti fogadásotokra. 21 megszeppent tanuló került az iskolába, az osztályomba.
Szeptembertől elindult a munka. A betűket könnyedén megtanultátok, de bizony az összeadás nagy erőpróbának bizonyult…
Lassan épült, szépült a csapat, alakult az osztályközösség. Különösen kedvenc volt az osztályfőnöki óra, ahol játszva ismerkedtetek egymással és önmagatokkal. Őrzöm azokat a feljegyzéseket, apróhírdetéseket, miket önmagatokról írtatok:

- Munkát vállal egy jó állapotban levő, barna hajú fiú, aki szeret focizni;
- Kiadom kicsit rendetlen szobámat, ahol most egy gyorsan futó fiú lakik;

...Repült az idő, s már negyedikben jártunk. Emlékszem, milyen lassan haladtunk a természettel és társadalommal, hiszen nem szerettétek az I. és a II. világháborút. Méltatlankodtatok is eleget: "*minek ezt tanulni, hiszen már úgyis elmúlt, s nem lehet rajta változtatni*".
...Emlékezek egy oszi órára, amikor időgépbe ültünk, s tíz évet előre utaztunk. Negyedikesként láttátok magatokat sikeresnek, gazdagnak, ügyvédnek, tanítónak, olyannak, akinek nem kell dolgozni…
A napokban kezembe került régi dolgozatotok: *De szeretnék felnőtt lenni!* Kedvesek az érvek, mit akkor felsoroltatok:

- nem kell tanulni, iskolába járni;
- Azt vessel meg, amit szeretnél;
- Nem kell a szülők utasításaira hallgatni;
- Korlátlan ideig telefonálhatsz;

Útravalóul figyelmetekbe ajánlom *Kósa Ferenc* szavait:

"Őrizd az embert magadban,
hogy jogod legyen a szóhoz,
hogy súlya lehessen szavaidnak,
hogy méltó maradj a munkához."

Hain Tünde, tanítónő

Fogalmazások

Szép jó napot! ☺

"A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes vagy tanulságos: önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmesebb felfedezés, a legtanulságosabb felfedezés."

Kedvenc íróm, Márai Sándor szavaival kezdek hozzá írásomhoz, amellyel a Figyelő hasábján is szép jó napot kívánok nektek, mint tettem azt az elmúlt négy év minden egyes órájának elején.

Ha az idézetből indultok ki, fontos felfigyelnetek az önismeret szükségességére, arra, hogy igazán akkor fedezhetitek fel magatok számára a világ szépségét - értelmét - ha önönmagatokat megismeritek, ha a bennsőtök tisztán világít. Ekkor a fény, amely belőletek árad, Isten mosolya magatokhoz vonza a világ szép oldalát, s jó napotok lesz.

Az önismeretre tanított benneteket az a sok-sok irodalmi alkotás, amellyel volt szerencsétek megismerkedni az elmúlt iskolaéveitek során. Kívánom, hogy továbbra is maradjatok olvasó nemzedék, aki a *Petőfiben* megértette, az irodalom segít hozzá benneteket, hogy kiteljesedhessetek.

Tudom, hogy az irodalomszeretet útja néha rögös volt. Emlékezek küzdelmes felelésekre, néma csöndre, réveteg tekintetekre, de arra is, hogy amikor igazán elcsöndösödtetek, akkor született meg a legszebb gondolat bennetek, akkor született meg igazán a lelketek. S tudjátok, amikor születik a lélek, akkor válunk bölcsebbekké, felnőtté.

Ti voltatok a második generáció, amelynek volt szerencsém osztályfőnöke lenni. A négy év alatt megtapasztalhattam sokfajta egyénisegeteket, amelyből nyolcadikra egy jól összekovácsolódott kis csapat alakult. Tudnotok kell, jó volt veletek lenni, végigkísérni változásaitokat, egyéniségetek alakulását.

Rövid gondolatcsokrom végén, visszakanyarodván a szöveg elejéhez, ismét kívánok nektek szép jó napot, szép s jó életet.

Szűcs Budai Engelbert, osztályfőnök

Nem elég
álmodozni!
Egy nagy-nagy
álom kell!
Nem elég
megérezni,
de felismerni kell,
Nem elég sejteni,
hogy milyen kor
jön el,
Jövőnket - tudni
kell!

Váci Mihály

Kedves útrakelők!

Bizonyára minden nyolcadikos tanuló kissé izgultan, feszülten és szorongva éli át a pályaválasztási időszakot, de ez érthető, hiszen fontos döntés előtt állnak, és ismerjük be nem is olyan könnyű feladat. Ahhoz, hogy helyesen tudjatok dönteni, jól, alaposan át kell gondolni képességeiteket,
lehetőségeiteket, az érdeklődési körötöket és a választást semmiféleképp sem bízni a véletlenre.

Talán az első lépés letisztázni magadban mit szeretnél csinálni az iskola után: szeretnél- e továbbtanulni a középiskola után?a középsikola után dolgozni mennél?vagy szert teszel egy szakmára és később fontolod meg a továbbtanulás lehetőségét?

Nem árt ha letisztázzuk magunkban e három dolgot, mert a három választási lehetőség különböző utat kínál fel. Ugyanis tudni kell nem minden típusú középiskola képez ki, illetve készít fel bennünket bizonyos szakmára, hanem a továbbképzés célját szolgálják, tehát egyetemre és főiskolára készítik fel a tanulókat.

A gyerekek, érdeklődési körük, valamint képességeik alapján nagyon is különböznek egymástól, ami természetes, hiszen nem termett mindenki egyforma munka elvégzéséhez. Találkozok érdekes úgymond nem túl sok gyerek által fontolgatott hivatásokkal mint pl. a csillagászat, testőr, erdész (erdőgondozó), viszont minden generációra jellemző az ú.n. tömegesen közkedvelt hivatások. A tavalyi és tavalyelőtti évekhez viszonyitva, nem történt nagy változás ugyanis továbbra is a közgazdászat, számítógépes ismeretek fejlesztése, és az egészségügyi hivatások a közkedveltek.

Azt gondolom a társadalom elvárásai, befolyása nagy jelentőséggel bír. Haladván a korral egyre több, újabb és újabb problémák, helyzetek tárulnak elénk, amelyeket a XXI. századi embernek meg kell tudni oldani. Ezáltal új hivatások, munkahelyek alakulnak ki amelyek elvégzéséhez persze korszerű tudásra, ismeretekre különböző képességekre van szükség. Pl. az elmúlt tíz évben a technológia ugrásszerűen fejlődött. Ezzel magyarázható részben az informatikusok, számítógépes technikusok gyarapodását. Manapság korszerűsítették az ipart modern technikával, számítógépes műszerekkel. Hiszen a fő cél az ember fizikai erejének felváltása, aminek következménye a célszerűen kihasznált idő és a precizebb, tökéletesebb produktum. A jövőben azok a hivatások lesznek leginkább népszerüek ahol majd az emberek az intellektuális képpességeiket használják ki.

Ebben a tanévben tanulóinkat leginkább a számítógépes ismeretek, az egészségügy, különböző adminisztrációs munkák, az elektromechanikus, automechanikus, vendéglátói hivatások érdeklik. Észrevehető visszaesés mutakozik pl. a tudomány, mezőgazdaság területén.

Tudnod kell, hogy az érdeklődési köröd idővel változhat, és soha nem késő változtatni a meghozott döntésen. De talán ami a legfontosabb a pályaválasztáskor, ne a jól megfizetendő, fényüző életet biztosító munkák, ne a trend vezéreljen bennünket, inkább hagyatkozzál az érdeklődésedre, vágyaidra, mert az ember akkor boldog leginkább, ha olyan munkát végez, amit szeret.

Horvát Lídia, pedagógusnő

8.c

Nyolcadikosaink

1. **Balog Anikó**
2. **Barta Ferenc**
3. **Boldizsár Brigitta**
4. **Borsos Karolina**
5. **Farkas Roland**
6. **Farkas Tamás**
7. **Gábor Tímea**
8. **Gálfi Tamás**
9. **Horvát Leona**
10. **Horvát Szilvia**
11. **Kiss Tamás**
12. **Kovács Mihály**
13. **Kovács Noémi**
14. **László Tímea**
15. **Péter Tamás**
16. **Soltis Kornél**
17. **Szalontai Kornél**
18. **Vituska Adrien**
19. **Zórád Karolina**

Tanítónő:
Turzai Valéria és Sánta Éva
Osztályfőnök:
Jager Stevan,
testnevelés szakos tanár

A "Petőfi"

Zórád Karolina: Számomra Petőfisnek lenni jó volt, hiszen a Gyermekheteken kiválóan szórakozhattunk; mert erős iskola, ahol tudást szereztünk, ahol sok-sok versenyen vehettünk részt s sok eredményt szerezhettünk iskolában, községben, tartományban, határon innen s túl.

Borsos Karolina: Én böszke vagyok, hogy Petőfis lehettem, hiszen a tanulás mellett mindég jutott idő a szórakozásra is, a barátkozásra. Erős iskola, de mint tudjuk *„a tudás, hatalom!"*

Gábor Tímea: Nekem tetszett, hogy a Petőfi diákja lehettem, hiszen az iskolában együtt tudtam, tudtunk szórakozni a tanárokkal, akik nagyon lelkesen szervezték számunkra a jobbnál jobb játékokat.

Horvát Szilvia: Petőfisnek lenni számomra egyenlő a boldogsággal. Nagy költőnk nevét viseli iskolám, s nekem Petőfi a kedvenc költőm! Egyébként sok játékban, kemény tanulásban i részem lehetett a nyolc év alatt.

Hova tovább?

Kiss Tamás: Gimnáziumba szeretnék bejutni, mert szándékomban áll tovább tanulni, s a gimi megfelelő tudást ad ehhez.

Balog Anikó: Cukrász szeretnék lenni, hiszen szeretem az édességeket, s még jobban elkészíteni azokat.

Barta Ferenc: Lakatos leszek, ha nagy leszek, hiszen szeretek barkácsolni.

Soltis Kornél: Kertész szeretnék lenni, mert jó érzés a növényekkel foglalkozni a természet lágy ölén.

László Tímea: Kereskedő szeretnék lenni, s utánna apukámmal dolgozni.

Kovács Noémi: Adminisztrátor/Ügyvezető szeretnék lenni, s utánna meg az, amerre szívem/eszem vezet.

Péter Tamás: Számítógép-elektrotechnikus szeretnék lenni, s aztán saját üzletben dolgozni.

Szalontai Kornél: Gépésztechnikus szeretnék lenni.

Kovács Mihály: Nem akarok továbbtanulni, mert a tanulás nem az erősségem.

Vituska Adrienn: Én sem szándékozom továbbtanulni, mert a tanulás nekem sem erősségem.

Régi harcok, régi,
kopott könyvek
Derű, mosoly, néha
fájó könnyek
Múlik minden,
rohannak az évek
Búcsút mondunk, múló
diákévek.

Hamingway

Kedves nyolcadik cések!

Sok szép pillanatunk volt a négy év alatt. Hamar elmúlt az a négy év!
Velük vettem részt a legtöbb pályázaton a generációim közül. Sok szép eredményt értünk el.
Első osztályban Barta Ferencet a Jó Pajtás pályázatán jutalmazták első díjjal.A községi versenyeken eredményesen szerepelt továbbá Kiss TAmás, Soltis Kornél, Máté Enikő, Kovács Noémi...
S emlékezetes a szabadkai ÁMV is, ahol a kisszínészeim különdíjasok lettek negyedikben.
Szívesen emlékezem vissza rájuk, mert mindég igyekeztek örömet szerezni egymásnak és nekem is. Pl. Farkas Tamás Nőnapra minden lánynak és nekem saját maga készített köszöntőlapot a számítógépen. Kovács Noémi is sokat segített a közösség építésében. Sokat utazott a szüleivel Magyarországra és mindég hozott az osztálynak valamilyen édességet.
Az volt a szokásom, hogy amikor csoportmunkában dolgoztak, akkor a munka befejeztével dícsérőlapokkal jutalmaztam őket. Noémi szintén készített mindenkinek valamilyen jó tulajdonságáért járó emléklapot. Én is kaptam tőle Mikulásnapra.
A négy év alatt az volt a legfontosabb, hogy elfogadjuk és segítsük egymást, hiszen együtt erősebbek vagyunk. Ezért adom tarisznyátokba ezt az idézetet:

"A szeretet biztonságot ad az embereknek és egy láthatatlan sugárral körbefonja az egész világon mindazokat, akik adják, és akik kapják."

Turzai Valéria, tanítónő

Szervusztok!

Az ismerkedés számomra nem volt újdonság, mivel negyedik osztályban előadtam számukra sportórát. Emlékszem amikor először találkoztunk: én csak álltam s magyaráztam, ők pedig szájtátva figyeltek rám, s mint a kiscsibék végezték a feladatot. Mikor felsősök lettek, már szinte ismerősökként vettem át az osztályt. Már akkor is jó véleménnyel voltam rólunk, az elejétől fogva megtaláltuk a közös hangot. Büszkén mondhatom, hogy ez e pillanatig fennáll.

Egyet idéznék fel a rengeteg emlék közül: sorakozó van, magyarázom az órai programot, mindenki áll s figyel, Gálfi Tamást kivéve, aki hirtelen táncolni kezdett. Illegette magát jobbra-balra, ezt látván magam is lefagytam. Minden tekintet rá szegeződött, de ő mit sem tudva folytatta. Mikor észrevette magát, pár pillanat múlva rettenetes nevetés tört ki a tornateremben.

Az öttusa atlétika verseny, amikor a Petőfi Sándor Ált. Isk. csapata az utolsó pillanatban vette át a vezetést, és megnyerte a 4x230-as váltót. Az idei versenyeredményeket majd meglátjuk...

Valójában mindegyiküknek megvan a maga különlegessége, ám egy személyt szeretnék külön megemlíteni: Kovács Noémit. Gyors észjárású, van véleménye s megfogadja a számára hasznos tanácsokat. Röviden ennyi.

Fejlődtek, abban biztos vagyok. Fejlődött a lelkük, jobban alkalmazkodnak egymáshoz, viszont többet vártam tőlük, főként egyes személyektől. Kevés volt ez a négy év, hogy igazán hassunk egymásra. A magaviselet sem olyan, mint amilyet szeretnék, de remélem javulni fog.

Kívánságom a továbbiakban számukra: egészség, türelem, önbizalom, tudás, kis szerencse, kitartás és sok-sok erő a továbbiakhoz…

Jager Stevan, osztályfőnök

Olvassunk!

A regény címe az apa utolsó mondatát idézi. Nagy Gábor, az orvos gyógyítás, munka közben hal meg. Halála utolsó pillanatában egy mondattöredéket hagy hátra, amely a lányának, Zsófikának szól. Így hangzik: Mondják meg Zsófikának…

A lány a mondat másik felének nyomába ered. Kideríti, hogy talán az apa utolsó betege - a mogorva, kiabálós, zsábás Pongrácz István, Zsófi iskolájának portása - talán tudja, hallotta a mondat végét.

Kutatás közben feltárul Zsófi előtt a világ. Olyan élettapasztalatra tesz szert, amely ismeretlen volt a lány számára. Megtudja, hogy ki a jó és ki a rossz ember; megtapasztalja a szeretetet - szülőit s testvérit -, a titoktartás, a hűséget s hűtlenséget, jószívűséget, önzést s önzetlenséget.

Vajon tudta-e a mondat végét Pista bácsi? Vajon miként fejeződik be a mondat?

Olvasd el Szabó Magda: Mondják meg Zsófikának című regényét, s megtudod a kérdésekre a választ. Sőt, olvasd el, mert feltárul előtted is egy csodás világ, amelyben a legtapasztaltabbak is néha , mint kisdiák járnak. Sőt, ha elolvastad, ajánld a szüleidnek, a felnőtteknek is, hogy olvassák el, mert nekik, nagyoknak is sokatmondó e regény. Jó olvasást!

Horvát Szilvia 8.c

Az emberi lét titka nem abban rejlik, hogy éljünk, hanem abban, hogy miért éljünk.

Az ember, ha nincs szilárd elképzelése arról, hogy miért éljen, nem hajlandó élni, és inkább elpusztítja magát, semhogy e földön maradjon, még ha csupa kenyérrel rakják is körül.

Dosztojevszkij

Szent Bálint napja 2010.02.14.

Kedves Attila!

Képzeld, iskolánkban megünnepeltük a szerelmesek és a szeretet napját. Nagy buli volt, amelyről írásban számolok be neked.

A rendezvény pénteken, február 12 -én, a második óra után vette kezdetét. Mindannyian felvonultunk a díszterembe, helyet foglaltunk s vártuk hogy elkezdődjön a buli.

Kvízzel kezdetét vette a műsor. Csapatok versenyeztek pontokért. Mi, nézők drukkal biztattuk csapatunkat. Ha túl hangosakká váltunk, akkor Cupido, melyből kettő is járkált a teremben, belénklőtte nyugtató nyilacskáját. Így ügyeltek a rendre. A kvízben érdekes kérdések hangoztak el.

-Tudtad, hogy meddig tartott a leghosszabb első csók?

-???

-Elárulom. A második csókig.

Számomra a legérdekesebb az akadálypálya volt, ahol a csapatok fiútagjainak ölben kellett vinniük a lányokat. Jót kacagtam, mikor az egyik csapatot nem lehetett meggyőzni, hogy teljesítse a feladatot.

-Te ismersz engem. Én felkaptam volna a lányt s futottam volna vele.

Osztálytársam, Szabó Kornél is felkapta Budai Andreát, s már vitte is kanyarogva a cél felé.

A vetélkedő után elkezdődött a karaoke. Énekeltek minden osztály dalospacsirtái. Én vécére mentem. Nem kellett, de az ajtóban csokikat sorakoztattak fel. Útközben elvettem egy szíves csokit.

-Na jól van, hogy ne hazudjak, nem egyet vettem el, hanem hármatJ Igaz egyiket a Szabinak adtam.Utána Szabival elmentünk a színpad mellé, s onnan figyeltük a karaokezókat. Egyszer észrevettük, hogy nem járkálnak a Cupidok. Ezért mi kezdtünk el Szabival járkálni. Az ajtó felé. Így jutottunk el ismét a csokis asztalokhoz. Kettőt tettem az egyik zsebembe, kettőt a másikba. Meg kettőt a kezembe. Ezután Nemanjaval és Strahinjaval elindultunk az autóbuszállomásra.

Ha veled is történtek érdekes, nevetséges, izgalmas dolgok, akkor írj. Ha nem történt semmi különleges, akkor is ragadj tollat, s írjál.

Üdvözöl haverod: Norbert.

Rákos Norbert 6.b

Az élet olyan, mint a rajzolás: néha gyorsan és határozottan kell cselekednünk, a dolgokat erélyesen kézbe vennünk, és arról gondoskodnunk, hogy a nagy vonalak villámgyorsan előttünk álljanak. Semmiféle lagymatagságnak, kételkedésnek itt nincs helye, a kéz nem remeghet, a szem nem pisloghat ide-oda, hanem egyedül csak arra irányulhat a tekintet, ami előttünk van.

Vincent Van Gogh

A gucsevói kirándulás

Március 27-e volt. Nyolc órakor már bent ültem az autóbuszban Melivel. Izgatottan vártuk az indulás pillanatát. ...Az út gyönyörű volt. Szemetgyönyörködtető képek suhantak el mellettünk. Aztán jöttek a hegyek, a kapaszkodók, a kanyarok, az élesek, félelmetesek. Majd kiugrott szívem az élmény hatására.

Aztán kifogyott talpunk / kerekünk alól az út. Megérkeztünk.

Mi, leányok a 16-os szobát kaptuk, a második emeleten. A szobánk remek volt. Az ágyak kényelmesnek tűntek. Három szekrény nyúlt el a falak mentén. Meg három ablak ontotta befele a fényt. Egyetlen gond volt a szobánkkal, hogy csak egy asztal s csak két szék állt a rendelkezésünkre, mi pedig hatan voltunk.

Egy egész délután pakoltuk a ruhákat a szekrényekbe, a samponokat a fürdőbe. Én az ablak mellett foglaltam helyet.

Az első napon nagyon későn aludtunk el.

Másnap reggeli tornával kezdtünk. Utána szobaszemlét tartottak a tanító nénik. Majd barangoltunk a közeli erdőben. Följutottunk a gucsevói csúcsra. Köveket gyűjtöttünk.

Visszatérve a táborba, a szakácsok mindég finom ebéddel vártak bennünket. Nekem legjobban a levesek tetszettek.

Ebéd után a csendes pihenő következett. Ilyenkor telefonáltunk, társasjátékoztunk.

A délutáni uzsonna után sportvetélkedőkön vettünk részt. A „négytűzközött” elnevezésű labdajáték tetszett a legjobban.

Az esti programok a diszkóteremben zajlottak. Különféle szórakoztató versenyeken vettünk részt: frizuraversenyen, jelmezbálon... Ez utóbbin én Lady Gaga-nak öltöztem. A Ki mit tud? vetélkedőn Beával és Ildivel az osztály dalát énekeltük el: A 4.c-ben ég a világ...

Az utolsó este mindenki kapott diplomát. A programszervező szerint én a Legötletesebb lány címet kaptam.

Szombaton délelőtt összepakoltuk holmiainkat s végső pillantást vetettünk a gyönyörű füves, fenyves gucsevói tájra.

A hazavezető utat átaludtuk. Becsén mindenki örömmel ugrott anyuja, apuja nyakába.

Takács Emőke 4.c

Tavasz

Tavasszal útra kel a tél,
tavasszal elillan a dér.
Tavasszal rügyeznek a fák,
tavasszal dalol sok madár.
Tavasszal jőnek a fecskék,
tavasszal ékes kék az ég.

Tavasszal lángol a szerelem,
tavasszal mosoly ül
lelkemen.
Tavasszal szép a sok tulipán,
tavasszal vidám a kicsi lány.
Tavasszal én mindig
remélek,
tavasszal én fagylaltal élek.

Tavasz után jő a nyár,
VAKÁCIÓra indul sok
kisdiák.

6.b osztály

ПОРОДИЧНА ОКУПЉАЊА

Неке породице се често окупљају, на пример за сваки недељни ручак, док се друге окупљају ређе, за рођендане, Ускрс, Божић...

Моја породица спада у оне које се окупљају ретко, пошто су сви заузети. Мама и тата раде, често и продужено, а брат и ја имамо обавеза и ван школе.

Често се дешава и да свако у породици руча посебно, а догоди се и да не видим родитеље по цео дан.

Шира породица је на окупу само за славе, рођендане и празнике.

Пошто је моја мама католкиња, а тата православац, славимо оба Божића. Католички Божић славимо код куће, долазе нам тетка, теча, сестре... Док припремамо ручак, у кући влада нервоза, сви журе да заврше са својим послом. Баба и мама су задужене за кување, мама поред кувања и нервирања спрема и брише прашину са мном. За то време тата и брат или секу дрва или усисавају кућу. Кад дођу сви гости, поделе се и поотварају поклони, затим се руча и онда следи разговор. За православни Божић идемо на ручак код деде, али дођемо раније да бисмо помогли око постављања стола. Редослед радњи је исти – прво поклони, па ручак, па прича и лудорије са братом и сестром од стрица.

Ускрс такође славимо код деде – долазе сви који долазе и за Божић. Скоро све је исто као и код прославе Божића, сви су добро расположени итд. Разлика је само у томе што сад доносимо и много шарених јаја.

Некад се дешава да, када смо добро расположени, без икаквог разлога позовемо пријатеље на роштиљ. Тада сви који су позвани донесу нешто што ћемо пећи (лигње, ражњиће, пљескавице...). Углавном мушкарци пеку роштиљ, а жене постављају столове и мало разговарају. Деца се играју или помажу одраслима. Док се једе роштиљ, сви су добро расположени.

Ја волим породична окупљања јер тада могу да видим рођаке које одавно нисам видела, добијем поклоне, могу добро да се наједем, али има и ствари због којих их не волим, као што су спремање и нервирање пре славља, журба, куповина намирница...

ХЕЛЕНА РОДИЋ 8а

Crtež →

Dimović Dejana

iz 4.a razreda

Nehéz, vagy könnyû?
Beleroskadok?
Csak annyit érek,
amennyit vállalok,
Mert szívemben
a jövõt hordozom,
és alkuba
már nem bocsátkozom!

Tamási László

ЗАМЕРАМ ОДРАСЛИМА...

Одрасли јесу и старији, и паметнији, и одговорнији од нас тинејџера, али често нам постављају и многа непотребна правила.

Чула сам од много својих вршњака како се жале да им родитељи стално понављају:"Намести кревет!", "Не лепи постере свуда по соби!", "Усисај собу!", "Врати се до 11!", "Не расипај новац!",... једном речју, ограничавају им живот.

Мени лично смета када ми говоре шта да обучем, да ми не треба компјутер, мобилни, шта морам да једем, а шта не треба, шта и како да радим,... Али ипак, код одраслих ме највише нервира ароганција. Када мисле да су само они у праву и не верују ми, кад не желе да прихвате мој савет јер сам млада, неискусна.

Могу да се кладим да и ја нервирам многе одрасле особе, али шта ћу, у пубертету сам (сви у пубертету полуде), трудим се да се поправим. На пример, мојим родитељима смета кад им одговарам, кад се надурим и затворим у своју собу или купатило, али највише им смета када вичем на сваког кад сам нервозна.

Трудићу се да не постанем таква одрасла особа као оне које су се нашле у овом саставу.

ХЕЛЕНА РОДИЋ 8.а

ДУГИМ КОРАЦИМА ОДЛАЗИМО У БУДУЋНОСТ

Када сам кренуо у први разред, све ми је било непознато. За осам година упознао сам се са много девојчица и дечака из школе. За сада, сви у школи су ми другови и са свима сам у добрим односима.

Најтеже је отићи сада, када смо сви из разреда добри другари. Тешко ће ми бити без њих. Поред растанка са друговима, имам још један тежак задатак. То је упис у школу у коју ћу ићи после осмог разреда. Највероватније ћу уписати гимназију у Бечеју. Мислим да је гимназија одговарајућа школа за мене. Чуо сам већ пуно добрих коментара за гимназију, тако да ми се све свиђа. Када смо били у посети гимназији, све је било чисто и лепо. После гимназије, надам се да ћу остати фудбалер и бавити се спортом после школе. После средње школе ћу уписати ДИФ у Новом Саду. То је спортски факултет.

Надам се да ћу и у гимназији имати тако добре другове какве сам имао овде. Са овим друговима, а највише са друговима из разреда, поделио сам пуно осмеха, осећања и доживео много авантура и успеха. Неће бити лако заборавити их, а ни не желим да их заборавим. Сваког дана ћу их се сећати и увек ће ми бити најбољи другови. Ових осам година ми је било најлепших осам година у животу.

Надам се да ћу уписати школу коју желим и да ћу заувек остати пријатељ са свима из свог разреда.

СЕКЕ ТАМАШ 8.б

Elõre, föl, miénk az élet, A széles földnek kerekén Szemünkben csillog az igéret És bennünk ring a jó remény!

Tóth Árpád

ЈЕДАН ЧЛАН МОЈЕ ПОРОДИЦЕ

Најбоља мама, најлепша мама је моја мама, Душица.

Моја мама има кратку црну косу. Њене очи су црне, крупне, као код срне. Има и крупне усне и тамнопута је. Моја мама воли да носи широке панталоне и дугачке сукње, а такође и лепе ципеле са високом петом.

Вози бицикл, али више воли са мном да иде пешке или аутом, са татом.

Она је веома добра, брижна и пажљива мајка. Она нема лоших особина. Мама ми увек помогне око домаћег задатка, око учења и, када ми је тешко, увек ми помогне да то пребродим. У слободно време се играмо или вежбамо задатке из школе. Веома је добра куварица, домаћица и вредна је што се тиче кућних послова. Ја јој увек помажем да би јој било лакше или док се она одмара, ја поспремим кућу.

Моја мама никоме ништа не жели лоше. Чврстог је карактера. Једнако воли и мене и мог брата и сматра нас једнаким. Нас четворо се лепо слажемо и живимо у једној кући, сложно.

Надам се да ћемо се до краја живота слагати и бити сложни.

МАРИНА ИКАЧ 5.а

ЈЕДАН ЧЛАН МОЈЕ ПОРОДИЦЕ

Имам брата на којег могу увек да се ослоним.

Он се зове Михајло, а зовемо га Миша. Има деветнаест година. Његове очи су тамносмеђе, има младеж испод ока, коса му је кратко ошишана и смеђа. Воли да се шали и увек помогне ако може. Миша је веома послушан. Када га мама пошаље негде да иде уместо ње, увек одради оно што мора.

У слободно време буде са друштвом или са својом породицом.

Мој брат некада зна да се изнервира па се онда инати, зна понекад и да опсује. Не воли лаж и када га неко оговара. Када ме неко дира, ту је да реши ствари.

Обожава животиње и људе, веома је дружељубив. Воли да једе слаткише. Када има нешто што ја немам, увек ми да или поделимо. Нас двоје волимо да се играмо.

Миша заволи сваког ако је тај добар према њему.

ЗОРИЦА БЕЛОШЕВ 5.а

ПЕЈЗАЖ ИЗ МОЈЕ МАШТЕ

Пејзаж из моје маште чини море, плажа, шкољке, зелене палме, бели галебови...

Тај пејзаж замишљам као велику пешчану плажу чији испран и сив песак запљускује плаво, чисто, бескрајно море. Море је толико чисто да се небо огледа у њему као у огледалу. На дну мора су беле и седефне шкољке, шарени корали. Јата шарених риба као да плешу у бистрој, плавој води. У мору има и разграних, умиљатих делфина, који искачу на површину. Таласи који шуште запљускују пешчану плажу прошарану љуштурама шкољки. На песку су трагови ракова. На плажи има пуно кокосових палми. Младо, ужарено сунце пржи. Ветар пирка и милује палмино лишће. Бели галебови слећу на блиставу површину воде и лове сићушне рибице.

На плажи смо Слађа и ја. Слађа лежи на лежаљци од бамбусовог дрвета и сунча се, а ја, ја сам у води и, наравно, сакупљам шкољке. Иза Слађе је бар са разним, укусним коктелима. Шарени лептирићи лете и праве колутове у ваздуху.

Сунце залази, Слађа и ја пакујемо ствари и одлазимо. Надамо се да ћемо се ускоро вратити.

ТЕОДОРА БРИЗИЋ 7.а

Nem elég jóra vágyni: a jót akarni kell! És nem elég akarni: de tenni, tenni kell.

Váci Mihály

ОСАМ ГОДИНА У ПЕТЕФИЈУ

Сећам се кад сам први пут дошла у Основну школу "Петефи Шандор". Све је било интересантно и непознато.

Идем у 8.ц. Осам година сам провела са мојим разредом. У другом разреду ишли смо на екскурзију. Било је фантастично. Играли смо се пуно, али и учили. Учитељица нам је била Валерија Турзаи. Јако смо је волели. Сећам се да смо, када смо се играли у ходнику школе, разбили један прозор.

Када смо кренули у пети разред, дошли су нам ученици из Дрљана. Силвија је била тиха, али Михаљ је био "Живко".

Имам и лепих и ружних успомена одавде... Сад смо осми разред...већ идемо даље. Ја ћу ићи у економску школу. Не знам да ли ће бити тешко или не, али једва чекам. Сад се спремамо за пријемни.

Не иде ми се на матуру зато што још хоћу да будем са својим разредом, још хоћу да будем ученик основне школе.

НОЕМИ КОВАЧ 8.ц

ПЕЈЗАЖ ИЗ МОЈЕ МАШТЕ

Буди ме хухтање и зујање милион малих пчела. Сиви аеродром постаје све мањи док се пењемо ка небу.

Огромни сиви облаци ме окружују као хиљаде меканих оваца. Све постаје тихо. Са прозорског окна види се зелена четинарска шума. Замишљам да сам у њој...

...Чује се шуштање грана док веверице поскакују са стабла на стабло. Борови тако свеже миришу.

Мало даље, иза широких крошњи, вијуга плава река. Брза је и уска, својим током сече камење и раствара га у песак. Једно смеђе, меко лане пије из кристално чисте воде...

Сада смо веома високо, прилазимо селу, али се оно једва види. Куће су величине кликера, а људи се уопште не примећују. Испод нас су поља ишарана булкама. Пролазимо кроз облаке као што кртица буши канале. Остављамо за собом уски бели траг.

Почиње предграђе неке метрополе. Огромне сиве зграде су величине кутије шибица. Осећам се као цин. Саобраћај је доле веома густ. Видим колоне разних шарених аутомобила како као мрави упорно иду за својим циљем. Ајфелов торањ издигао се из земље и својим шиљком боде небо

Спуштамо се, авион лагано подрхтава. Плашим се, чујем оштру хуку. "Је л'се то авион распао?" Ипак стижем жив и здрав на земљу. Први лет био је предивно искуство!

ИВАН ЧИПЛИЋ 7.а

СТРАНИЦА ИЗ МОГ ДНЕВНИКА

Драги Дневниче!

Јутрос сам се јако уплашила кад сам устала јер Марко није био у свом кревету. Замисли где сам га нашла! Био је у кухињи и сам је подгревао млеко. Нисам могла да верујем својим очима. После тога звала сам Данијела и питала га кад стиже кући јер нисам одвела Марка у обданиште. Хвала богу, стиже таман кад треба да кренем на посао.

У школи су деца веома бунтовна. Подсећају ме на мој некадашњи разред. Знаш и сам, Дневниче, да ти никад не пишем о школи. У ту школу сам некада ишла и ја. Мислим да је то најбоља основна школа на свету. Тамо ћу и Марка да упишем. Док сам ишла из школе, размишљала сам о Новој години и Божићу. Чим сам стигла кући, Марко и Данијел су ме изненадили. Одлучили су да празнике проведемо на Тари!. Немој да бринеш, и тебе ћу понети!

После тога смо седели у дневној соби и причали о нашем путовању. Марко је стално нешто запиткивао. А најважније му је било то што на Тари има много снега и што ће Деда Мраз моћи да дође својим санкама и да му донесе поклон. Окренули смо се и видели да пада снег. Марко је желео да идемо напоље да се грудвамо. Наравно да смо пристали! Када се изиграо, ушли смо у кућу. Носић му је био хладан и црвен.

Нема ни сат времена од последњег записа, а ја те опет отварам. Успавала сам Марка. Тако је брзо заспао, снег га је изморио. И знаш шта, пресрећна сам! Још само пар дана и почиње распуст! Једва чекам то зимовање. Ево и последње реченице за данас. Идем да спавам јер сам и ја уморна!

МИЛЕНА ИСАИЛОВИЋ 7.а

E békés, boldog diákesztendő elmúlt, vissza sose jő. Mint egy álom, úgy suhant tova, Diákok többé nem leszünk soha.

Madách Imre

СТРАНИЦА ИЗ МОГ ДНЕВНИКА

Драги Дневниче!

Нећеш веровати шта ми се данас десило! Остала сам без посла! Отпустио ме је само зато што је нашао неку нову, младу радницу за коју он мисли да ће радити боље од мене. Не могу да верујем! Једва сам чекала да одем кући, да све заборавим.

Мислила сам да ће код куће бити боље. Марку је данас рођендан. Штета што му је тата на пословном путу па није могао да прослави са нама. Али, ништа од опуштања са децом. Страховито су вриштали док су се играли. Иако су били напољу и грудвали се, и унутра су се гласно чули. Мислила сам да никад неће престати да вичу. И нису, док их нисам позвала да уђу да се осуше, одморе и да погледају неки цртаћ или филм. Лепо је било гледати сву ту децу како седе заједно, смеју се и гледају комедије.

Вечерас, кад су се деца разишла, свратила је Наташа. Била сам јако срећна што је видим. С њом у друштву, барем сам се мало опустила. Испричала сам јој и како сам добила отказ. Није могла да верује, али ми је после предложила нека добра радна места. Мислим да није могла доћи у бољем моменту.

АНИТА ТОРЊАНСКИ 7.а

СТРАНИЦА ИЗ МОГ ДНЕВНИКА

Дневниче, пишем ти после тешке ноћи. Јуче, док сам са колегама радио на новом пројекту биолошког оружја "РВ-97", група елитних људи под називом "Делта" упала је у лабораторију и разорила супстанце на којима дуго радимо. Вилијам је погинуо, а Чен је мистично нестао. Могуће да сам ја следећа мета. Можда је ово последња страница коју исписујем.

Ушао сам у програм заштите научника. Живимо у Јапану, на острву Кјушу. Дилан је морао да научи јапански за само неколико дана. Често бежи са часова, не ради домаћи, не уклапа се у друштво.

Скупила се екипа од пар људи: Џејмс, сумњив човек, бави се проучавањем секти и људског ума, Линда, ћерка ловца на главе и добар стрелац и Хуан, Мексиканац, познавалац древних језика и писама.

Кренули смо у акцију "Еурека". Идемо на једно острво на северу Енглеске.

ИВАН ЧИПЛИЋ 7.а

Iskolanap 2010

Idén is megünnepeltük iskolánk napját. A műsorban fellépett diákkórusunk; szavalóink; zenészeink; Csiribiri Társulatunk; táncosaink…
A sikeres ünnepségről néhány képben számolunk be.

- Csiribiri Társulatunk színre vitte a *Két hold van a poharamban* című darabot.
- Ezen a tavaszon megünnepeltük Szent Bálintnak napját egy fergeteges bulival.
- Radnóti Miklósra emlékeztünk, önképzőkörünk névadójára, tragikus sorsú költőnkre.
- Március 15-e napján Petőfi verseket szavaltunk.

Minden iskolás gyerek végezhet a fizikaórán kísérleteket, hogy meggyőződjék bizonyos tudományos hipotézis valódisága felől. De az embernek, akinek csak egy élete van, nincs lehetősége kísérlettel ellenőrizni a hipotézist, s ezért sohasem fogja megtudni, hogy jól tette-e, amikor az érzelmeire hallgatott.
Milan Kundera

A Föld napján

Iskolánkban a Föld napja alkalmából faültetési akciót tartottunk. Községi támogatás útján kőrisfákat ültettünk udvarunkba. A munkában részt vettek nyolcadikosaink: a 8.b osztály ásta a gödörket, a 8.c osztály helyezte el a facsemetéket.
A közös munkáról képekben számolunk be.

Eredményes tanulóink 2010

Községi **biológia versenyen** jól szerepelt *Ördög Valentina, Vukov Anita és Rodić Helena*.
Községi **német nyelvi versenyen** *Gálfi Tamás* továbbjutott a Köztársasági versenyre.
Községi **szavalóversenyről** *Péter Lea* eljutott Szécsányba, a tartományi versenyre.
Községi **magyar nyelvi versenyről** *Kovács Noémi és Sárkány Krisztina* eljutott a köztársasági versenyre.
Szabadkán, az **ÁMV**-n *Vukov Anita* első lett a szavalóversenyen; *Csernyák Hunor* első lett a prózamondó versenyen; *Popov Dragica* első lett a szavalóversenyen; a *Csiribiri Társulat* második helyezést szerzett; *Kéringer Karina* harmadik lett prózamondás versenyen; *Friss Viola* dícséretben részesült a szavalóversenyen.
A **Tavaszi szavalóversenyen** *Friss Viola* első helyezést ért el; *Péter Lea* szintén első lett; míg *Csernyák Hunor* második helyezést kapott.
Az **Anyák-napi szavalóversenyen** *Friss Viola* harmadik helyezést ért el.
Figyelő című diáklapunk benevezett a **Kárpátmedencei Diákújságok megmérettetésre**, ahol, amint azt a szervezőktől megtudtuk, egyedüli lapként nevezett be határidőre. Az idén ötven éves lapnak nagy eredmény ez.
A ***köztársasági versenyen magyar nyelvből*** Kovács Noémi és Sárkány Krisztina is szépen szerepelt.

Another year has gone and now again, we have to say goodbye to some pupils. They will search for new roads in their lives and we wish them all the best in the future. Here is a little collection of their written tasks about their future plans and predictions.

Fontold meg jól, mit kezdesz; válaszd meg az eszközöket okosságod szerint; munkálj fáradhatatlanul; s ha mindent, amit erőd s körülményed enged, megtettél: nem vádolhatod magadat, bár a kimenetel óhajtásodnak meg nem felel is.

Kölcsey Ferenc

I'd like to be a…

I go to Petofi Sandor Primary School in Becse. I'm fourteen years old.
This year I will finish primary school and I will go to Secondary school. I have had excellent marks in every subject for the past seven years. I would like to enroll to Gymnasium in Becse. I think it is a good school for me. After finishing gymnasium, I'd like to go to university so I could become a doctor. I like to help people. Many of my friends will go to secondary school too so we will probably go together. I can't wait to start secondary school. I practice for the entrance exam every day for an hour.
I hope I will pass the exam and I will become a doctor one day.

Szökő Tamás 8.b

I go to Petofi Sandor Elementary School. I'm fifteen years old.
This is my final year in this school. I'm preparing for the entrance exam. I hope I will pass it. I have many plans for the future. When I finish elementary school, I will go to high school in Becse. This is good, because I won't need to travel every day. Last week we went to visit this school. The teachers introduced it to us and I think it's very good. After high school I would like to go to university. I heard it is very difficult.
I hope my dreams will come true.

Zombori Árpád 8.b

I'm in year eight, and now is the time for me to decide which high school I'm going to enroll to.
I'd like to be a teacher. Why? Because I like children very much. I think I will go to Gymnasium. After I finish high school, I will go to university in Novi Sad. I have some problems with Serbian language but I'll work hard to learn it. If I don't manage to finish university, I'll be a businesswoman or a journalist. I'd like to write to a newspaper. I'm one of the editors of the school newspaper. I know everything, what happens in the school. I have got many friends.
I hope I will fulfill my dreams…

Kovacs Noemi 8.c

I'm fourteen years old and I'm in year eight in Petofi Sandor primary school. The time has come for me to decide which secondary school I will enroll to.
I'd like to go to economic trade school, to the section for confectioner. In my village this is a very useful job, because there is no confectioner here. After I finish secondary school, my grandfather will buy me my own confectionary. I like to bake cakes and make sweets. I love cooking too. When my mum bakes a cake I always help her.
These are the reasons for my future plans of being a confectioner.

Horvát Szilvia 8.c

I want to know everything about the future. I think it's very important.
There are some examples of the changes in head of us. People won't have cars, they will travel everywhere by their personal helicopters. Robots will replace teachers. You won't have to do the housework because robots will do it for you. Robots will cook, wash the dishes, clean the house and they will cut lawn and water the flowers around the house. You won't have to go to school, you will just have to swallow some pills and you will learn everything you need to know. There won't be any wars, there will be peace everywhere. There won't be starving children in Africa nor anywhere in the world.
I hope I won't make mistakes, and some of these things will come true.

Farkas Tamás 8.c

Interwiew mit

Gálfi Tamás

Zuerst würden wir Tamás fragen, seit wann er eigentlich Deutsch lernt.

T: Wenn ich mich gut erinnere, ich war sieben, als ich im Fernsehen,die deutschen Sendungen zu verfolgen begann.

Obwohl ich am Anfang gar nichts verstand, trotzdem interessierte ich mich für die Trickfilme, und andere Filme auch. In der Schule begann ich in der fünften Klasse Deutsch zu lernen.

Könntest du erläutern, warum du eigentlich Deutsch lernst?

T: Deutsch ist eine Weltsprache, genauso wie Englisch… In der Grundschule soll man zwei Fremdsprachen lernen. Also , es ist obligatorisch. Zum Glück, es gefällt mir.

Warum soll man mindestens eine Fremdsprache können? Wie findest du das?

T: Natürlich finde ich es sehr notwendig. Besonders für die Weiterbildung ist es wichtig. Es ist auch bekannt, dass in der Mittelschule man auch eine Weltsprache wählen soll, entweder Deutsch, oder Englisch. Je mehr Sprachen du kannst, desto größere Möglichkeiten du im Weiterbildung hast, besonders dann , wenn Serbien eines Tages zu EU Staaten gehört.

Wasfür Preis hast du neulich aus DAF (Deutsch als Fremdsprache) erworben?

T: Zuerst habe ich auf Kommunalwettbewerb den ersten Preis erworben. Später habe ich den zweiten Preis in Novi Sad auf dem Wettbewerb zwischen Bezirken erworben. Und jetzt vertrete ich unsere Schule auf dem Republischen Wettbewerb .

Erzähl uns bitte, wasfür Erlebnisse du vom Wettbewerb hast?

T: Das erste Wettbewerb war gar nicht schwer. Die Lehrerin hat viel Ersatzmaterial mitgebracht und ich habe viel geübt. Sie hat bevor Wettbewerb gefragt, welchen Preis ich

Erwerben möchte. Ich antwortete, dass ich unter drei besten sein möchte. Sie antwortete, darauf : Tamas, tu das ! Und ich habe es geschafft.

In Novi Sad hatte ich auch keinen Lampenfieber. Obwohl die Aufgaben länger und schwerer waren. Der zweite Preis war für uns keine Überaschung.

Was für Aufgaben solltest du lösen auf dem Wettbewerb?

T: Es waren verschiedene. Z.B. Grammatische Aufgaben, man sollte Text verstehen und ergänzen, und am Ende sollte man einen Aufsatz schreiben. Eine Biographie.

Wie willst du dich für das nächste Wettbewerb vorbereiten?

T: Es wird bald aktuell sein. Zurzeit habe ich viel zu lernen, denn es ist schon ende April, und wir haben nur wenig Zeit, nur einen Monat, bis Ende des Schuljahrs. Natürlich machen wie Vorbereitungen dafür.

Wir würden uns sehr freuen, wenn du über deine Berufswünsche, Pläne für die Zukunft sprechen würdest. Warum hast du eben dieses Fach gewählt. Hast du vielleicht Angst vor Aufnahmeprüfung?

T: Darüber kann ich nichts Bestimmtes sagen. Ich bin sicher, dass ich das Gymnasium besuchen möchte. Nachdem werde ich eine Hochschule oder Uni wählen.

Programierer oder Maschineningenieur , ich weiß noch nicht.

Natürlich habe ich Angst davor, aber ich hoffe, ich werde das schaffen.

Wir wünschen dir viel Glück dazu!!!

T: Vielen Dank!

Hideg Henrietta 3.c

Rajsli Bećta 4.c

Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.

József Attila

A búcsúzónak minden emlék drága,
Egy száraz lomb, egy moha, egy kis kavics,
Hogy emlékezzék a távolban is
A helyre, melyre visszavonja vágya,
Tanú lesz az érzéseiről halálig,
S egy semmi így legdrágább kincsé válik.

Goethe

Viccek I.

A rendőrök vizsgáznak. Bemegy az első, elétesznek egy profilképet, amin oldalról van az arc fényképezve, és kérik, hogy sorolja fel az ismertetőjeleit.
- Fekete göndör haj és egy füle van.
Azonnal kirúgják. Bemegy a másik is, neki is ugyanaz a feladata.
Széles száj és egy füle van. Öt is kirúgják. Mikor megy ki az ajtón, a harmadik jelentkezőnek odasúgja, hogy csak azt ne mondja, hogy egy füle van, mert akkor megbuktatják. Bemegy ő is, a feladat ugyanaz.
- Széles száj és kontaktlencsét visel.
Bravó, bravó, ilyen rendőr kell nekünk! Most már csak azt árulja el, hogy miképpen jött rá a kontaktlencsére?
- Nagyon egyszerű volt, ugyanis akinek egy füle van, az nem tud szemüveget hordani.

☺

Nagypapa mesél az unokáinak a háborús emlékeiből:
- Egyszer egy teljes századot tettem harcképtelenné, teljesen egyedül!
- Tényleg? Tüzér voltál?
- Nem... szakács!

☺

Két ember járja a sivatagot, de már elfogyott a vizük és nagyon ki vannak tikkadva. Mennek, mendegélnek még egy kicsit, amikor feltűnik egy kút. Nagy örömmel rohannak, hogy mielőbb odaérjenek, amikor már végre a közelben vannak elkezdenek ordibálni.
- Hurrá végre víz, víz víz...
Erre a kútból kidugja valaki a fejét.
- Hol?

☺

A kisváros főterének közepén amatőr csillagász távcsővel tanulmányozza az égboltot. Egy részeg ember megáll mellette, és csak nézi. Egyszer csak egy hullócsillag leszalad az égről.
– Ejha! – kiált fel a részeg. – Ezt aztán piszkosul eltaláltad, haver!

Labirintus - Találd meg a

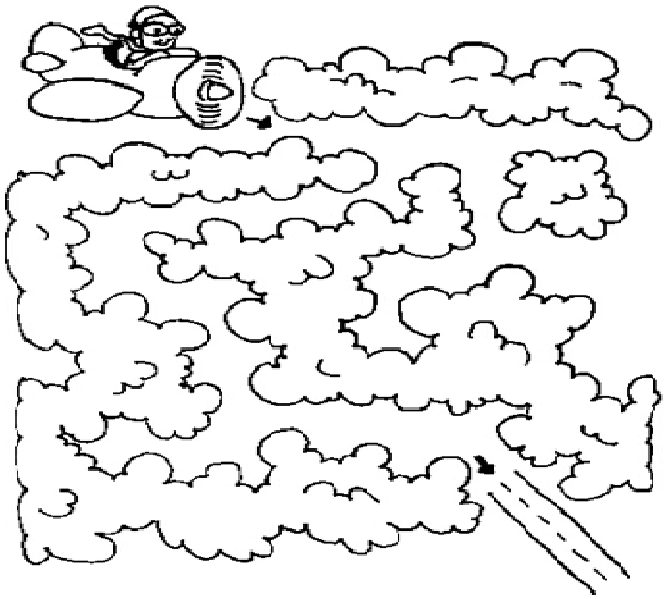

Sport

Repül a golyó,
mint sebes ló.
Belerepül a métába,
akár villa a tésztába.

Futnak a lovak,
velük futok én is.
Suhintok az ostorral:
Gyerünk Lusta, te is!

Repül a labda,
a sárga labda.
Leütöm a földre,
pontot kapok érte.

7.b osztály

Tánc

A tangó a szerelem tánca.
A csárdás a barátok lánca.
A hip-hop a lazaság képe,
a diszkó a vadság igéje.

7. b osztály

Viccek - Fejtörők

AKKORI
ÁRJA
ÁRVÍZ
ÁTTEREL
ÁTUTAL
BEDÖNT
BOKSZER
BRIGI
EGÉR
EGRI
ELRÚTÍT
ELSZED
ELTÖM
ESIK
FAGYI
FELUKKA
FENN
GOYA
KÁMEA
KARÉJ
KHEOPSZ
KIÚT
KORCSMA
KÓRISME
KRÉMES
LÓFŐ
MISTER
NAIV
NESCAFÉ
PANCS
PAULA
PETE
REGŐ
SACI
SENKI
SIVÁR
SZÜLÉSZ
TÓRIUM
TŰZESŐ
UGOR
ÜDVÖS
ÚRRUHA

F	E	L	U	K	K	A	Ö	A	Y	O	G	L	Ó	F	Ő	S	J	É	R	A	K
A	L	A	T	U	T	Á	S	S	E	M	É	R	K	Z	M	I	S	T	E	R	S
G	T	E	Z	Ű	S	L	I	A	K	K	O	R	I	Z	E	K	Ű	Í	B	R	Ö
Y	Ö	I	S	Ű	Z	V	E	I	L	N	R	O	G	U	M	H	A	T	O	B	V
I	M	K	É	R	Á	E	E	R	E	U	E	G	É	R	S	E	L	Ú	K	R	D
K	U	N	L	R	N	E	S	S	E	P	A	E	G	R	I	O	Á	R	S	I	Ü
I	I	E	Ü	U	N	V	C	Ő	I	T	A	P	S	E	R	P	R	L	Z	G	V
Ú	R	S	Z	H	E	A	E	M	Á	K	T	N	A	G	Ó	S	V	E	E	I	I
T	Ó	E	S	A	F	T	N	Ö	D	E	B	Á	C	Ő	K	Z	Í	Á	R	J	A
E	T	E	P	É	T	K	O	R	C	S	M	A	I	S	D	E	Z	S	L	E	N

Minden elmúlik,
mint az álom,
Elröpül, mint a
vándormadár,
Csak az emlék
marad meg a
szívben,
Halványan, mint
a holdsugár.

Schiller

Viccek II.

Egy dadogós fickó betelefonál a rendőrségre:
- Jo-jo-jónapot ki-ki-kívánok. Ta-ta-ta-találtam e-e-egy dö-dö-döglött lo-lo-lovat.
- És hol találta azt a döglött lovat?
- A p-p-p-p-p-p...
- A Petőfi hídnál?
- A p-p-p-p-p-p...
A rendőr erre leteszi a telefont. Fél óra múlva megint csörög a telefon:
- Jo-jo-jónapot ki-ki-kívánok. Ta-ta-ta-találtam, e-e-egy dö-dö-döglött lo-lo-lovat.
- És hol találta azt a döglött lovat?
- A p-p-p-p-p-p...
- A Petőfi hídnál?
- A p-p-p-p-p-p...
Erre a zsaru lerakja a telefont. Egy óra múlva ismét csörög a telefon a rendőrségen:
- Jo-jo-jónapot ki-ki-kívánok. Ta-ta-ta-találtam e-e-egy dö-dö-döglött lo-lo-lovat.
- És hol találta azt a döglött lovat?
- A p-p-p-p-p-p...
- A Petőfi hídnál?
- Ne-ne-nem, de cse-cse-cseszd meg, o-o-odahúztam!

☺

(Hol a nyuszi?) - **Hole a new see?**
(Van két macskám.) - **One Kate much come.**
(Hideg van.) - **He dag one.**
(Van hat bicskám.) - **One hut bitch come.**
(Lukas trikó.) - **Luke ash tree cow.**
(Csúszik a csikó.) - **Chew seek a cheek cow.**
(Van hat kecském.) - **One hut catch came.**
(Sirálytojás.) - **Sheer I toy ash.**
(Két nomád tacskó van a bokron túl.) - **Kate no mud touch cow one a bock ron tool.**
(Bírlak!) - **Beer lack!**
(Szól anyu!) - **Soul a new!**
(Tapéta.) - **Tap eat a.**
(Fogpiszkáló.) - **Fog peace call low.**
(Tépett varjú van a fán.) - **Tape at war you one a fun.**

☺

Viccek III.

Kevés vagy, mint Hóemberben a vérkeringés!!
Kevés vagy, mint topmodellben a hamburger!!
Kevés vagy, mint kempingsajtban a sátorrúd!!
Kevés vagy, mint medvesajtban a brummogás!!
Kevés vagy, mint páncélszekrényben a lovagiasság!!!

☺

Tüttyölt ratlyi. *Magyar étel*
Hozzávalók: 1,5 kg nyersratyli
1 jó kora pese
2 csobolyó gönyézde (ha lehet, pöcörgősi)
3 csipet cihá ta
A nyersratylit fertályórát posvásztjuk, míg csurmot nem enged. Szépen höllyén kipicskázzuk, a nyesedékből pedig apró csurmákat gyúrunk, ezek ekrülnek a koshadtba. Közben a pocadékot megpeccsentjük, a ratylit pedig hagyjuk slottyanni. Tüttyölni már csak akkor kezdjük, ha vatyálós. A pesét lesolyvasztjuk, aztán már csak töttyengtejük, mert hamar odakaphat....ahova nem szeretnénk.

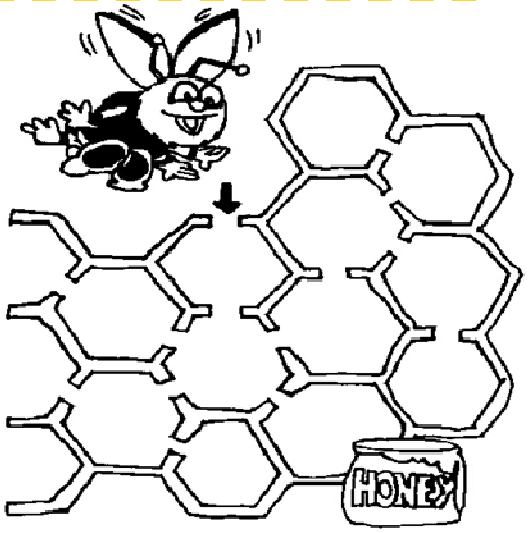

Lux Color Printing

Figyelő

Fő támogatónk:
Óbecse város Önkormányzata
Glavni donator:
Opština Bečej

Köztársaság utca 135. /
Republikanska 135.
21220 Óbecse / Bečej

Phone @ fax: 021/6915-692
E-mail: ospetefi.multi@stcable.rs

Petőfi Sándor Általános Iskola Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja - **Figyelő**

A ***Figyelő*** az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Főszerkesztők: ***Kovács Noémi, Rodić Helena és Sinkovics Áron*** tanulók.
Szerkesztőség tagjai: ***Szökő Tamás, Molnár Gergely, Horvát Martina, Ördög Valentina, Csernyák Huba, Másity László, Bedleg Edvárd*** tanulók.
Felelős szerkesztő: ***Szűcs Budai Engelbert*** magyartanár.
Felelős Kiadó: ***Krstić Dragica*** igazgató.
Nyomda: ***Lux Color Printing.***

Фиђело је школски лист литерарне секције «Радноти Миклош» Основне Школе «Петефи Шандор» у Бечеју. Припрема: уређивачки одбор.
Главни уредници: ***Ковач Ноеми, Родић Хелена и Шинковић Арон*** ученици.
Чланови уређивачког одбора: ***Секе Тамаш, Молнар Гергељ, Хорват Мартина, Ердег Валентина, Черњак Хуба, Машић Ласло, Бедлег Едвард*** ученици.
Одговорни уредник: ***Сич Будаи Енгелберт*** проф. мађарског језика.
Одговорни издавач: ***Крстић Драгица*** директор.
Штампарија: ***Lux Color Printing.***

Június

Liliom, tátika, mályva,
kutyatej leskel a tályba,
biboron diszlik a rózsa,
A páfrány hangja aprózza.

Kecskés Andrea 6.b

A kedvenc hónapom a Június.
Sok a kivánság:
Tó mellet békakórus.
Messzire hangzik a vidámság.

Sárkány Krisztina 6.b

Szeretem a Júniust,
A szépen szóló mizsikust.
Szeretek a friss patakvízben fürödni
és a szülinapom hahotázva ünnepelni.

Friss Viola 6.b

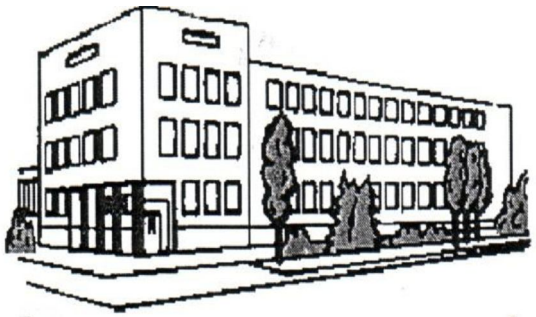

Gondolatcsokor-ajándék

"Az alkotó élet titka az, hogy felnőttkorban is megőrizzük a gyermekkor szellemét."

Thomas Huxley

Az élet csak egy pillanat. De ez a pillanat elég, hogy örökkévaló dolgokat cselekedjünk.

E. Bersot

Az első lépés azon az úton, hogy az ember erős legyen, abban áll, hogy az ember magának bevallja saját gyengeségét.

P. Tillich

"Nem akkor leszünk magabiztosak, ha mindig igazunk van, hanem akkor, ha nem félünk a tévedéstől "

Peter T . McIntyre

„Erőt, tapasztalatot és önbizalmat merítünk minden élményből, amikor igazán sikerül letörölnünk arcunkról a félelmet. Meg kell tennünk azt, amire képtelenek vagyunk!”

Eleanor Roosevelt

.?!

Írásjelek

Ő egy kis aprócska,
csecsemő angyalka.
feketén-fehéren
merészen jelenti,
mit akar mondani.

Kiált és égbe száll,
magasan, büszkén áll,
akár egy ifijú,
Szorgalmas, nem hiú!

Kíváncsiság nagy veszély,
Születik a hamis beszély.
Akár a kérdőjel, meggörnyed,
ki a sok kérdésbe eltéved.

Horvát Martina 7.b

Hurá:
Vakáció!